

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181437792/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

denne, hvori hun stred for en Jds. der saa højligen interesserede hendes sønne og medlidende Følelser.

Jeg vil nu lade enhver beholde sin Mening og kun gjøre en liden Extrakt af den hele Samtale, hvilken Extrakt ikke skal indeholde andet end disse Ting, der kan mere forvaltere og andre saadanne sønne Bæfener. Skalde andre Menneſter slumpe til at læse dette Kapitel, da vil den eneste Nytte, som de deraf kan høje, blive denne, at de kan blive nøjere bekendt med Forvalteren eller, rettere sagt, med hans Levedes Historie, som Madamen nu fortalte Bræsten, og hvortil jeg vil her gjøre et lidet Udtog.

„Min Mand“, sagde Madamen, „er født i en Kjøbstad i Jylland, af stikkelige Borgerfald. Hans Moder døde i Barselsfeng med ham, og et Mars Tid derefter skænkede hans Fader ham en Stedmoder. Et Par Aar forgi, og da døde hans Fader, efterlødende sig tre Børn og en Kone, der nu, som Stedmoder, havde fuldkommen Raadighed over et Barn, som hun sigtes var hende slet ikke vedkommende, og som hun troede at opfylde alle sine Pligter imod, naar hun kun ikke pryglede eller hultede det ihjel. Hun giftede sig snart igjen og bragte saaledes tre Kulb Børn sammen, til liden Fordel for min Mand, thi foruden det Hebmoderlige Qad, hvorunder han maatte lide, kan man let se, at der kun kunde falde en saare liden Del af den saerlige Skjærlighed paa ham, naar den skulde paa fedvankig Maade deles imellem dem alle.

„Indtil sit tolvte Aar maatte han lide Liden i dette Hus, hvor hans naturlige Minderhed blev knust ved idelige Brygl, Utaf og Skjældsord, samt den kjendelige Foragt, som hans saafaldede Forsødre viste imod ham, hvilket altid er det allerkræftigste Middel til at tvæle alle Spiver til det gode hos unge Menneſter. Lagtet han var den ældste, maatte han altid bide til jids, med hvad han fik, og dette maatte han endda antage som en Raadegave. Blev han undertiden paa fremmede Steder præsenteret Gbler eller andet saadant, saa maatte han altid tage det stejeste, for at hans yngre Søffende kunde saa det